

Чарівник

Володимир Бровченко

В рожево-білій папахі
Вбира весна розлогий сад:
Здаля, немов неznані птахи,
На білих ніжках стали вряд

Пармен, антонівки, ранети...
Природо мила, чарівна!
Зберись отут усі поети —
Не оспівать їм сад сповна.

Тут головний один хазяїн —
Степан Петрович, садівник,
Спитай дітей, і кожен знає,
Що садівник той — чарівник.

Він розмовляє з деревами
(Тому ростуть, тому й цвітуть)
І завжди знає, де ровами
За найсолодшими плодами
Хлопчиська, крадучись, бредуть.

Не гримає... Та гнівним знаком
Суворість ляже на лице,
Коли якийсь-то розбишака
Мале зламає деревце.

Про урожай розмова всюди,
Як з яблунь гупають плоди...
Із степу в сад заходять люди,
Мовляв... напитися води.

Усі вітаються уклінно,
Бажають щедрих довгих літ.
Степан Петрович неодмінно —
Гостинець дітям і привіт...

Сьогодні бачили хлоп'ята,

Коли туман ранковий зник:
Вже між дерев ходив вусатий
Степан Петрович, чарівник.